

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρὰ
ᾠχος βαρὺς

Τοῖς πάθεσι δουλῶσας, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξίωμα, κτηνώδης ἐγενόμην, καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ
Ἵψιστε, ἀλλὰ κάτω νενευκῶς Χριστέ, ὡς ὁ Τελώνης, δέομαι κραυγάζων σοι

Προκείμενον ᾠχος δ' Ψαλμὸς οθ'

Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ἐμφάνηθι.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραήλ, πρόσχευ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΒ', 1-7)

Εἶπε Κύριος τῷ Ἄβραμ. Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοι δείξω, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα, καὶ εὐλογήσω σε, καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔση εὐλογημένος, καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη Ἄβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὄχητο μετ' αὐτοῦ Λῶτ, Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν. Καὶ ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Λῶτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο, ἐν Χαρρὰν καὶ ἐξῆλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν. Καὶ διώδευσεν Ἄβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μήκος αὐτῆς, ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἐπὶ τὴν δρυὸν τὴν ὑψηλὴν, οἱ δὲ Χανααναῖοι τότε κατόκουν τὴν γῆν. Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, τῷ ὀφθέντι αὐτῷ.

Προκείμενον ᾠχος β' Ψαλμὸς π'

Αγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.

Στίχ. Λάβετε ψαλμόν, καὶ δότε τύμπανον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΔ', 15-26)

Ἄκακος ἀνὴρ πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν. Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων, ἑαυτῷ πεποιθὼς, μίγνυται ἀνόμῳ. Ὁ ξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει. Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως. Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἐναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων. Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχοὺς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. Ὁ ἀτιμάζων πένητας ἀμαρτάνει, ὁ ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς μακαριστός. Πλανώμενοι ἄδικοι τεκταίνουσι κακά, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί, οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύνη δὲ καὶ πίστις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς. Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν. Ὁ δὲ ἠδὺς καὶ ἀνάληγτος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. Στέφανος σοφῶν πλοῦτος αὐτῶν, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακὴ. Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος. Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπίς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα εἰρήνης.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τροπάρια
ᾠχος β'

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ Σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Και νῦν ... Θεοτοκίον

Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Καθίσματα

Ἦχος πλ. α'

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκηνώσον, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Και νῦν ... Θεοτοκίον

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ς' Ἦχος δ'

Ἐν πελάγει τοῦ βίου ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἵπερέβητε ὄρους, σαρκὸς Ἀθληταί, πολλῇ ὑπομονῇ, ὑπενεγκόντες τιμωρίας πόνους, διὸ ἅπαντα πόνον, καὶ θλίψιν κουφίζετε, τῶν ὑμᾶς ἀνυμνολογούντων.

Μυριάσιν Ἀγγέλων, στρατὸς ἠνώθη, ἁγίων Ἀθλητῶν, καὶ ἱκετεύει τὸν πανάγιον Θεόν, ἐγκλημάτων μυρίων, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, ὡς Χριστῷ εὐηρεστηκότες.

Νεκρώσιμον

Νεκρωθεὶς καὶ ἐν τάφῳ, Χριστὲ ὑπνώσας, ἀνέστησας νεκρούς, καὶ τοῖς πίστει τεθνεῶσι νέμεις, ἀγαθότητος πλοῦτον, Χριστὲ τὴν ἀνάπαυσιν, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων.

Θεοτοκίον

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ζητῶν Θεῶσαι τὸν ἄνθρωπον Ἀγνή, ἐκ σοῦ σαρκουῖται, καὶ βροτὸς ὀράται ὄν ἀπαύστως δυσώπει, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν καιρῷ τῆς ἀπολογίας.

Ἄτερος τοῦ κυρίου Θεοδώρου

Εἰρμὸς ἄλλος

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Σαρκὸς καὶ αἵματος Ἅγιοι μὴ φεισάμενοι, πρὸς πᾶσαν βᾶσανον ἔστητε, ἀκατάπληκτοι, Χριστὸν μὴ ἐξαρνούμενοι, διὸ ἐκ τῶν οὐρανῶν κατέπεμψε Χριστός, τοὺς στεφάνους ἡμῶν.

Τῇ τῶν Μαρτύρων πανηγύρει ὑπαντήσωμεν, λαμπροφοροῦντες ταῖς πράξεσι, καὶ βοήσωμεν ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασιν. Ὑμεῖς ἐστε ἀληθῶς ἐσώφθοι, ἐπὶ γῆς Χριστομάρτυρες.

Δόξα...

Τριάς ἁγία δοξάζω σε, φύσιν ἀναρχον, ἕνα Θεὸν ἕνα Κύριον, τρία πρόσωπα, Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ἀγέννητον γεννητὸν ἐκπορευτὸν, τὸν αὐτὸν καὶ ἀίδιον.

Και νῦν ... Θεοτοκίον

Ὡ μακαρία Θεόνυμφε, πῶς γεγέννηκας ἄνευ ἀνδρός, καὶ μεμένηκας ὡς τὸ πρότερον; Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, τεράστιον φοβερὸν, ἀλλ' αἰτησαι σφῆζεσθαι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικὸν

Τὰς συγκοπὰς τῶν μελῶν ὑμῶν διαβλέποντες, ἐνετρυφᾶτε τοῖς αἵμασιν ἀγαλλόμενοι, ἀλλὰ καθικετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ Μάρτυρες ἀεισέβαστοι.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Νεκρώσιμον

Ὁ ἐκ γῆς πλαστουργήσας με καὶ ζώσας με, καὶ εἰς γῆν ἐπιστρέφειν με πάλιν φάμενος, οὓς προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον, καὶ ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου ἀνάγαγε Κύριε.

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος, ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν τῷ Προφήτῃ κραυγάζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Κύριε, καὶ διάσωσόν με».

Ῥδὴ ζ'

Τὴ εἰκόνι τῆ χρυσοῦ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στολισθέντες Ἀθληταί, τὴν ἀφθαρσίαν ἐνθέως τῆ ἀπεκδύσει τῆς φθειρομένης σαρκός, τῷ δι' ἡμᾶς σάρκα ἐξ ἀφθόρου, προσλαβόντι Γυναίκος, νῦν παρίστασθε φαιδροί· διό με ἐνδύσατε, περιβολὴν Ἱεράν, γεγυμνωμένον κακῶς.

Ἐγκρατῶς πολιτευθεῖς, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ δῆμος, τῆς ἐγκρατείας ἡμᾶς τὸ στάδιον, ἐνδυναμοῖ τρέχειν ἀκωλύτως, ὡς κηρύξας τὸν Χριστόν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς, καὶ παρεστῶς βήματι, στεφηφορῶν ἐντροφᾶ, μετ' Ἀγγέλων νοητῶς.

Νεκρώσιμον

Ἰκεσίαις ὁ Θεός, τῶν σῶν ἀγίων Μαρτύρων, τοὺς κοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, τοῦ Παραδείσου πολίτας δεῖξον, καὶ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, καταξίωσον αὐτοὺς, ἀπαύστως βοῶντάς σοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Σε τὴν μόνην ἀγαθὴν, ἐκδυσωποῦμεν Παρθένον, κεκακωμένους ἡμᾶς ἀγάθυνον, καὶ ἐκτενῶς τὸν Χριστόν δυσώπει, φύσει ὄντα ἀγαθόν, ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, τὰ ἀγαθὰ πράττοντας, ἀποπληρῶσαι ἡμᾶς, ὑμνολογοῦντας αὐτόν.

Εἰρμὸς ἄλλος

Ὁ ἐν τῷ ὄρει, Μωϋσῆ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ μεγαλύνας, τοὺς Ἁγίους σου πάντας, καὶ σημείους, θαυμαστώσας αὐτοὺς ἐν Κόσμῳ, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πᾶσαν ιδέαν, αἰκισμῶν διελθόντες, καὶ γόνυ τῷ Βάαλ, μὴ πεισθέντες κλῖναι, στεφάνους δόξης ἤρασθε, ἐκ Θεοῦ Χριστομάρτυρες.

Δόξα...

Ἡ ἐν Μονάδι, Τριάς προσκυνουμένη οὐσία, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φύλαττε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Παρθενομήτορ, ἡ ὀλόφωτος Κόρη, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν μεσιτεία, μὴ διαλίπης Δέσποινα, δυσωπεῖν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῷ ἀθανάτῳ, Βασιλεῖ στρατευθέντες, καὶ πίστιν, πρὸς αὐτὸν δεικνύντες τελείαν, τὸ αἶμα ὑμῶν Μάρτυρες, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκενώσατε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὅπου τὸ φῶς σου, τῆς ζωῆς ἀναβλύζει, παράθου, οὓς μετέστησας ἐκ τῶν προσκαίρων, πιστοὺς σου δούλους, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ὁ ἐν τῷ ὄρει, Μωϋσῆ συλλαλήσας, καὶ τύπον, τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ῥδὴ η'

Ἐν πυρὶ φλογὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μεγαλώνυμοι Χριστοῦ Ἀθληταί, καὶ σεπτοὶ ἐν Θεῷ, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, μεγάλων ἐγκλημάτων, καὶ τῶν ἐκεῖ βασάνων, λυτρώσατε ὑμῶν πρὸς αὐτόν, μεγίσταις ἰκεσίαις.

Ἁγιόλεκτον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ στερρὸν ἀληθῶς, στράτευμα Μαρτύρων δῆμοι, ἀγιάσατε ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ἐν ταύταις ταῖς ἀγίαις ἡμέραις τῆς Νηστείας, ὑμῶν ἀγίαις ἰκεσίαις.

Νεκρώσιμον

Ῥῥσαι σκώληκος κολάζοντος, καὶ ὀδόντων βρυγμοῦ Κύριε, καὶ ἐξωτέρου σκότους πάντας ἀφεγγοῦς, οὓς πίστει προσελάβου, καὶ τάξον τούτους, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, ἐκλάμπει εἰς

αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον Θεοτόκε ἀγνή, βλέψαντας, καὶ ἐκ καρδίας προσκυνήσαντας ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀξίωσον πρεσβείαις, ἰδεῖν καὶ τὰ Πάθη τὰ σεπτὰ, παθῶν κεκαθαρμένους.

Εἰρμὸς ἄλλος

Γῆ καὶ πάντα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὡ καλλίστης συναλλαγῆς! ἦς εὔρατε θανάτῳ τὴν ζωὴν, Ἱερομάρτυρες Χριστοῦ, πῦρ καὶ ξίφος, κρῆνη καὶ θήρας, μηδαμῶς πτοηθέντες, καὶ βοῶντες· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνω χορὸς ἀγγελικός, κάτω δὲ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, αἰνοῦμεν Μάρτυρες Χριστοῦ, τὰ ξένα ἄθλα καὶ τοὺς ἀγῶνας, τῆς ὑμῶν εὐανδρείας, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Φῶς ζωὴν τε καὶ ζωάς, σέβω σὲ Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτόν, φύσιν μίαν, τρεῖς ὑποστάσεις, Θεὸν ἕνα μέλπον. Εὐλογοῦ σε ὑμῶν σε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τίς ὑμνήσει σε γηγενῶν, ἄσπιλε ἀγνή Περιστερὰ; σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν, φῶς τὸ μέγα ζωῆς τὸν πλοῦτον, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, ὃν ὑμνοῦμεν αἰνοῦντες ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστούς, Μάρτυρες δοξάζοντες ὑμῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ Θεόν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, τὸν ἐν τῷ σταδίῳ, τῶν ἀγῶνων ὑμᾶς ἐνισχύσαντα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σὺ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, Κύριος ὑπάρχων καὶ Θεός, τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐξεγείρων, ἐκεῖ παράθου ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, εὐλογοῦντας ὑμνοῦντάς σε Κύριε, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογοῦτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ῥδὴ θ'

Ὅτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα

Ἐπάρχοντες φωστῆρες, ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀθληταί, φωτίσατε ἡμῶν τοὺς λογισμούς, καὶ νευρώσατε ποιεῖν, τὰ φωταυγῆ καὶ καθαρὰ, Θεοῦ θελήματα.

Ρομφαῖαι καθορᾶσθε, κατασφάπτουσαι δυσμενεῖς, γενναῖοι τοῦ Κυρίου Ἀθληταί, ἀλλὰ ρύσατε ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Νεκρώσιμον

Ἀνάπαυσον Οἰκτίρμον, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Ἀβραάμ, τοὺς δούλους σου τοὺς πίστευ ἐξ ἡμῶν, ἐκδημήσαντας πρὸς σέ, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν καὶ ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον

Σαρκὸς μου τὰς κινήσεις, ἀπονέκρωσον ἢ Θεόν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, καὶ παράσχου φωτισμόν, τῇ διανοίᾳ μου Ἀγνή, νεφέλη οὖσα φωτός.

Εἰρμὸς ἄλλος

Μεγαλύνομεν πάντες ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀναμέλομεν πάντες, τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, Μάρτυρες πανεύφημοι, βλέποντες τὰ σκάμματα, τῶν Ἱερῶν ὑμῶν ἄθλων, καὶ ἐκπλαγέντες, τὸν Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Πρὸς ἀλλήλους ἀθλοῦντες, φασὶν οἱ Ἀθλοφόροι. Σαρκὸς μὴ φεισώμεθα, δεῦτε ἀποθάνωμεν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἵνα ὄλον αἰῶνα ζήσωμεν, χορευόντες ἄληκτα.

Δόξα...

Ἡ Τριάς τοὺς ἐν μιᾷ, φύσει σε ἀνυμνοῦντας, Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ ὁ γεννηθεὶς Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτόν, τῷ σῶ ἔλεει ἀβλαβεῖς συντήρησον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθενίας καύχημα, μητέρων τὸ στήριγμα, ἀνθρώπων βοήθεια, καὶ τοῦ Κόσμου ἡ χαρά, Μαρία Μήτηρ, καὶ δούλη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, δέξαι τὴν προσευχήν μου, καὶ ὡς κατηξίωμαι τὸν Σταυρὸν ἀσπάσασθαι, καὶ τὸ σωτήριον Πάθος συμπροσκυνησαί με, τὸν Χριστὸν αἰτήσατε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἄνες ἄφες Οἰκτίρμον, τοῖς μεταστᾶσι πρὸς σὲ τὸν φιλόανθρωπον, καὶ τούτους ἀνάπαυσον ἐν σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε».

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Προκείμενον ᾠχος πλ. β'

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ζ', 9-12)

Ἀδελφοί, πεπείσαμεθα περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός, ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις, καὶ διακονοῦντες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους, ἵνα μὴ κωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας. ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Προκείμενον ᾠχος δ' Ψαλμὸς οθ'

Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ἐμφάνηθι.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχευ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΒ', 1-7)

Εἶπε Κύριος τῷ Ἄβραμ· Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα, καὶ εὐλογήσω σε, καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔση εὐλογημένος, καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη Ἄβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὄχθετο μετ' αὐτοῦ Λῶτ, Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρράν. Καὶ ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Λῶτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο, ἐν Χαρράν καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν. Καὶ διώδευσεν Ἄβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μήκος αὐτῆς, ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἐπὶ τὴν δρυὸν τὴν ὑψηλὴν· οἱ δὲ Χανααναῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν. Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. Καὶ

ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, τῷ ὀφθέντι αὐτῷ.

Προκείμενον Ἦχος β' Ψαλμὸς π'

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.

Στίχ. Λάβετε ψαλμόν, καὶ δότε τύμπανον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΙΔ', 15-26)

Ἄκακος ἀνὴρ πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν. Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων, ἑαυτῷ πεποιθώς, μίγνυται ἀνόμῳ. Ὁ ξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει. Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως. Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἐναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων. Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχοῦς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. Ὁ ἀτιμάζων πένητας ἀμαρτάνει, ὁ ἐλεῶν δὲ πτωχοῦς μακαριστός. Πλανώμενοι ἄδικοι τεκταίνουσι κακά, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί, οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύνη δὲ καὶ πίστις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς. Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν. Ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάληγτος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. Στέφανος σοφῶν πλοῦτος αὐτῶν, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή. Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος. Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπίς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα εἰρήνης.